No. 77. 1842.

VLISSINGSCHE **COURANT.**

Woensdag 29 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

verwerping der Pensioen-wet.

(Vervolg van onze vorige.)

g grondt de Minister zich *op de moeyelykheid ongeschikte ambtenaren kwyt te raken, wanneer hen niet pensioneren kan.* Vooreerst moeten wij opmerken, dat het bezit van ongeschikte ambte-n, voor zoover zij dit niet door hooge jaren of len zijn geworden, de schuld zou zijn der zor-heid *van de regering*; en dat het haar geens-ten prikkel zijn kan, zich daarvoor te wachten, neer zij hare zorgeloosheid zoo maar door de ibuabelen kan laten goedmaken.

jn de ambtenaren ongeschikt geworden door ou-om, dan hebben zij ook vele jaren genot gehad eene vaste jaarlijksche belooning en zijn in staat est om, bij eene spaarzame levenswijze, *of* iets e leggen, *of* zich bij daartoe bestaande maatschap-n tegen den ouden dag in veiligheid te stellen.

waarom zou men toch bij de ambtenaren eene lere zorg voor hun eigen toekomstig lot aannemen, bij de overige klassen der staatsburgers, die *ook* hunnen ouden dag moeten zorgen, hoewel daartoe, en tegenwoordigen tijd van overdrevene concur-ie in alle vakken, schier *geene* gelegenheid bestaat? de ambtenaren in den regel minder verlicht, ler nadenkend, minder ordelijk van gedrag, de overige klassen? Verre er van daan, dat dit zou willen toestemmen. Verrigten zij dan rderen, afmattender arbeid, die hun eenen vroe-n ouderdom en eene spoediger ongeschiktheid voor arbeid moet doen ten deel worden? Almede, zoo wij meenen, altans niet in den regel.

us ook *hier* blijkt de gehoudenheid van den Staat tot pensioneren, om beweegredenen, aan de ver-e zorg voor het welzijn der ambtenaren ontleend, er welke zorg het staatsbelang zou te lijden ben.

eg zegt de Minister ter verdediging dier gehou-heid: „*Wy zyn gebonden door antecedenten, zyn gebonden door hetgeen bestaat.*" Dit zijn niet, Excellentie, altans niet in het algemeen; ulks blijkens uwe eigene woorden en handelingen. De wet zelve zou toch ook inbreuken op, of gingen in de *antecedenten*, *en hetgeen bestaat* akt hebben, ware zij aangenomen. (1)

De benoemde commissie tot herziening en des h intrekking of vermindering van pensioenen toont e, dat de regering zich niet door de *antecedenten*, het *bestaande* gebonden acht, want zij wil dit ien en zoo noodig *veranderen*.

bestaat alleen een band, ten aanzien van die enaren, welke bijdragen aan het algemeen bur-lk pensioen-fonds en andere fondsen daarmede igd, hebben betaald, om aanspraak op pensioen unnen erlangen. *Deze* hebben daardoor regten gen, welke, zoolang de Staat er middelen toe t, naauwlettend behooren te worden geëerbiedigd. wanneer de Staat bankroet maakte, zouden deze leuren daarin behooren te deelen; doch dit be-niet van eene *algemeene* gehoudenheid en ge-nheid ook jegens al *die* ambtenaren, welke aan fondsen geen deel hebben, of welke eerst later be-d zullen worden, en dus op *dit* oogenblik nog erlei aanspraken hebben.

en ziet dus uit het voorafgaande, dat *de gehou-heid* van den Staat tot het toekennen van pensioen n kan worden gegrond:

In het algemeen op het daartoe aanwezig zijn de noodige middelen en het in *dit* geval wen-lijke, aanmoedigende en geruststellende *voor die tenaren zelven*, dat hunne langdurige diensten, oen reeds ieder jaar naar billijkheid beloond, ook met eenen rusttijd zonder kommer worden ver-ch. Dat wordt *dan eerst* nog slechts eene *zede-* gehoudenheid.

(1) Vergelijk o. a. art. 30 en 31 van het ontwerp.

[Dat men intusschen aan elken staatsburger iets dergelijks op zijnen volbragten werkkring kan en moet toewenschen is buiten tegenspraak, doch uit dit wenschelijke vloeit geene wettelijke gehoudenheid voort, om het te verwezenlijken.]

2°. *In het byzonder*, op de aanspraken dier ambtenaren, welke aan de pensioenfondsen hebben bijgedragen.

De vraag ontstaat dus, *vooreerst*, hebt gij middelen, is er ruimte om opofferingen van staatswege te doen, voor zoodanige pensioenen, waarop nog *geene* verkregene regten bestaan?

Zoo *neen*, dan moogt gij die opofferingen niet doen, of gij handelt in strijd met het algemeene staatsbelang, hetwelk dezelve niet gedoogt.

Zoo *ja*, dan moogt gij die opofferingen doen, *zonder* daarvoor aan de ambtenaren bezwarende lasten op te leggen.

Zoeken wij nu naar een antwoord hierop, in het wetsontwerp, dan vinden wij *ja* en *neen* geantwoord, te weten:

De staatsmiddelen gedoogen het pensioneren *niet*, wanneer de ambtenaren niet zelven bijdragen, wanneer wij het pensioenfonds niet met het nieuwe fonds kunnen ineen smelten.

Zij gedoogen het wél, wanneer die beide zaken geschieden.

Maar om die beide zaken te kunnen doen plaats vinden, wil men:

1°. Bezwarende opofferingen van de ambtenaren in het algemeen vorderen, waarmede, konde men de stemmen opnemen, gewis de meerderheid geen vrede hebben zou.

2°. Beschikken over een fonds tot *algemeene* einden, hetwelk daartoe niet was bijeen gebragt, en waarvan men niet weet of zij, die het bijeenbragten, tot dat einde zouden willen afstand doen.

Wij gelooven, dat het juist deze twee bezwaren zijn, waarop het ontwerp bij de Staten-Generaal heeft schipbreuk geleden; behalve misschien ook nog op het onbestemde van art. 34, ten aanzien der *verkregene regten* en het bezwaar voor 's rijks schatkist; waardoor dan de stelling des Ministers zou worden tegengesproken, dat de staatsmiddelen het pensioneren gedoogen, wanneer slechts de twee voorschrevene zaken plaats vinden.

Na dit alles wordt het inderdaad hoogst moeijelijk om een goed wetsontwerp, hetwelk hoop op den bijval der Staten-Generaal kan doen voeden, voor te stellen.

En nogtans zulk een wetsontwerp achten ook wij in geenen deele onbelangrijk, en, wij zeiden het reeds bij den aanvang, de motieven door den Minister daarvoor opgegeven, kwamen ons meerendeels afdoende voor. Niet echter *de gehoudenheid* van den Staat, om te pensioneren in het algemeen staatsbelang en omdat de Staat dit behoeft om goed gediend te worden; maar om, daar er nu toch voortdurend gepensioneerd *wordt*, daarvoor ten minste goede en billijke regelen te zien vastgesteld; om het lot der bijdragers aan fondsen te beter te verzekeren; en om eindelijk misbruiken van regeringswege, in het toekennen van pensioenen, voor te komen, welke misbruiken nu ook, ja, door de verwerping van begrootingen kunnen worden tegengegaan; doch hoedanig middel, wanneer het door zachtere kon worden voorgekomen, voor het belang van het staatscrediet steeds als minder wenschelijk te beschouwen is.

In een volgend artikel zeggen wij derhalve ons gevoelen omtrent de hoofdbeginselen, welke, bij de zamenstelling van een wetsontwerp zouden behooren te worden gevolgd, om hoop te kunnen geven op deszelfs aanneming bij de Tweede Kamer.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FREIBURG, (in den Breisgau), 18 Junij. Een berigt uit Weldkirch vangt aldus aan: — „Ongeluk op ongeluk! — Het jaar 1842 onderscheidt zich door brandrampen. Het gevoel wordt als verstompt door de massa der vreeselijke tijdingen, welke ons van verre en van nabij toekomen en waarbij telkens talrijke menschenoffers vallen. De aanhoudende droogte bij de tegenwoordige drooge, heete lucht, begunstigd buitendien het ontstaan en uitbreiden van huis- en boschbranden, van waar ook onze omstreken niet verschoond gebleven zijn." — Na dezen aanhef wordt het berigt medegedeeld, dat den 13. dezer te Unterspitzenbach een brand uitgebroken is en dat twee aan elkander belendende groote pachthoeven met alle nevengebouwen zoo plotseling in volle vlam stonden, dat niet alleen het talrijke vee met alle gereedschappen daarbij verloren gingen, maar zelfs vijf menschen eenen vreeselijken dood in de vlammen vonden. Het jammergeschreeuw der stervenden weergalmde vruchteloos; geene menschelijke hulp was mogelijk; eene moeder, welke haren zuigeling in het brandende huis hoorde schreeuwen, moest met geweld tegengehouden worden, zich in den gloed te werpen, alwaar zij met haren lieveling zou omgekomen zijn. Vijf vreeselijke verminkte lijken werden van onder het puin opgegraven en van de geredden zijn onderscheidene gevaarlijk gewond en een kind vermoedelijk reeds overleden. Dit ongeluk is te opvallender daar de bewoners van het huis niet in den slaap, maar op helderen dag, in huis en stal bezig, door den brand overvallen zijn geworden.

NEUFCHATEL, den 16. Junij. In de voorgaande week had te Saxon eene vreemde doopsbediening plaats. De pastoor weigerde een nieuw geboren wereldburger te doopen, dewijl zijn vader tot het genootschap *Jong Zwitserland* behoort. Onbekommerd over deze weigering, verzamelden zich vele inwoners en vierden een doopfeest, zoo als de jaarboeken hetzelve nog niet hebben medegedeeld. Een advocaat verrigte de doopsplegtigheid en alle aanwezigen waren doopsgetuigen. Na deze verrigting, werd dezelve door het lossen van het geschut ook aan de omstreken bekend gemaakt.

(Kölnische Zeitung.)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24. Junij. De politie, onderrigt, dat de straat *Jeannisson* de verblijfplaats was geworden van in vrijheid gestelde galei-boeven, roovers en gaauwdieven, die altijd met eene menigte meisjes huisden, heeft heden morgen die straat aan beide zijden afgesloten en eene algemeene huisonderzoeking gedaan. Het gevolg van deze expeditie is geweest de gevangenneming van eene talrijke bende der gevaarlijkste lieden. Deze waren gekleed in blaauwe kielen met gelijksoortige petten, en, ten getale van meer dan 200, georganiseerd om de politie in het *Palais royal* en omstreken tegen te werken. Men gaf teekens door te fluiten, en wist alzoo elkander, als door een telegraaf, de tegenwoordigheid van agenten van politie te verwittigen. Door middel van deze contre-politie waren zij geslaagd, met eene voorbeeldelooze behendigheid, eene menigte rooverijen te plegen en schrik onder de inwoners te verspreiden.

— Er zijn nadere berigten nopens de aardbeving van St. Domingo. De stad Haïti is geheel verwoest, er zijn slechts 2 huizen blijven staan. Het getal slagtoffers is niet zoo groot als men in den beginne heeft opgegeven; men berekent dezelve op 4000. De stad Port-au-Plate is ook vernield; doch de meeste menschen hebben zich aldaar gered. De berg, waartegen St. Marc. is gelegen, is aan tweeën gescheiden, en een gedeelte der stad verwoest.

— Men zegt, dat de berigten uit Indiën door de pakketboot den 21. te Marseille aangebragt, niet zeer geruststellend zijn. Ten gevolge van den opstand in Afghanistan zouden ook verscheidene provincien van Hindostan in opstand zijn gekomen, en de Engelsche troepen daardoor hoe langer zoo meer in gevaar verkeeren.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 24. Junij. Het verspreid gerucht, als zou Z. Exc. de minister *Rochussen* als Gouverneur-Generaal naar Java vertrekken, wordt van goederhand wedersproken.

— Van den Helder schrijft men van den 24. Junij: Wij zijn in de gelegenheid gesteld uit eene zeer authentieke bron het volgende berigt te kunnen doen toekomen, dat voor velen daarbij belanghebbenden niet onbelangrijk zal zijn te vernemen: In de maand November des vorigen

jaars is eene Amerikaansche brik, en in Februarij van dit jaar een Engelsch koopvaardij fregat in de straat Balie op dezelfde plaats vergaan, alwaar in het begin des vorigen jaars de Hollandsche scheepskapt. *Blom*, zijn fregatschip Overijssel, aan boord van hetwelk zich de Kolonel *Lucassen* bevond, ongelukkig heeft verloren en welk ongelukkig toeval aan het verloopen der stroomen in die wateren geheellijk moet worden toegeschreven. Deze omstandigheden zullen zeker veel tot regtvaardiging bijbrengen van dien braven en kundigen zeeman, van wien wij met genoegen vernemen, dat hem weder een nieuw koopvaardij schip ter voering is toevertrouwd,

— Naar men verzekerd, zal den 27. van hier naar Vlissingen vertrekken Z. M. fregat de Maas, ten einde aldaar als wachtschip in dienst te worden gesteld; genoemd fregat zal gesleept worden door Z. M. stoomschip Etna, Kommandant Luit. ter zee 1e klasse *Baars*.

(*Utr. C.*)

— Met Zr. Ms. fregat *Palembang*, aan boord hebbende den Schout-bij-Nacht *Lucas*, zijn tijdingen van Java ontvangen tot den 10 Maart ll. Op het eiland heerschte eene volmaakte rust, doch de ongewone droogte van 1841 had, bij het invallender regens, aanleiding gegeven tot vele ziekten, doch gelukkig van geenen hevigen aard.

Van Sumatra waren te Batavia berigten ontvangen van eenen geruststellenden aard, ook ten aanzien van het district Mandheling, alwaar onlusten aangekondigd maar gelukkig niet uitgebarsten waren. Er bestond wel het vermoeden eener zamenspanning van eenige hoofden, doch genoegzame daadzaken ontbraken om dat vermoeden te bevestigen, hetwelk voor het overige slechts op zijdelingsche berigten gegrond was. Intusschen waren er militaire voorzorgen genomen, zoodat zich in die landen eene vrij talrijke mobile kolonne bevond, welker bijeentrekking voldoende was geweest om alle voornemens tot opstand, zoo die bestaan hebben, te verijdelen. Na een naauwkeurig onderzoek waren drie hoofden van Mandheling, wier gedrag geene voldoende waarborgen scheen op te leveren, tijdelijk naar Natal verwijderd.

Tijdingen van Banda, van den 26 November ll., deelen de volgende bijzonderheden mede wegens een merkwaardig natuurverschijnsel, op dat eiland voorgevallen:

Nadat de vuurberg aldaar sedert eenige dagen sterk had gerookt, en eene drukkende hitte, gevoegd bij eene, met tusschenpoozen, heerschende doodelijke windstilte, het vermoeden eener op handen zijnde aardbeving had opgewekt, deed zich werkelijk op den 23 November een ligte schok gevoelen, die welligt 50 à 60 seconden aanhield. Op den 26 daaraan volgende, des morgens ten 6 ure, ontwaarde men op nieuw eene schudding van den grond gedurende een paar minuten. Kort daarna hoorde men in de verte een zonderling geluid, als dat van een zwaar nedervallenden regen, en spoedig deed zich het vreemd verschijnsel, als eene zeebeving kennen, door de geweldige slingeringen en bewegingen der ter reede liggende schepen. De zee rees somtijds binnen den tijd van twee minuten meer dan negen voeten boven haar gewoon standpunt, en ontzettend was het gezigt der woede waarmede de golven tot ongewone laagte ineenstortten, dan weder met vernieuwde kracht opstegen. Meer dan drie kwartier uurs hield deze zeebeving aan, welke zonder aanzienlijke schaden of ongelukken is afgeloopen, vermits het juist eb was; doch waarvan de gevolgen allertreurigst konden zijn geweest, indien de vloed den waterspiegel zeven à acht voet hooger had doen rijzen.

GEMENGDE BERIGTEN.

Prins en Prinses Frederik der Nederlanden zijn den 12. dezer te Petersburg aangekomen. — Mehemed-Ali is zeer tevreden over de presenten hem door den Paus gezonden; hij betuigt in een' brief zijnen dank, en noemt Zijne Heiligheid: S. S. Eminence votre Beatitude et Lieutenant des Cesars. — De oude Abraham Magaris is te Zierikzee weder van de pers gekomen. — Volgens Kon. besluit kunnen in Napels geene burgerlijke ambtenaren voor zij den ouderdom van 65 en militairen voor zij dien van 60 jaren bereikt hebben, aanspraak maken op pensioen. — Te Napels staat een doofstomme teregt, beschuldigd van moord, het verhoor zal door middel van een tolk geschieden. — Utrechtsche studenten schieten aldaar uit hunne kamers met balletjes klei op de voorbijgangers, door welke ridderlijke uitspanning reeds eene vrouw zeer gevaarlijk aan het oog gekwetst is. (Avondb.) — Een Professor heeft te Utrecht eenige studenten, onder het uitdeelen van sabelslagen, de liefelijke, welluidende woorden toegevoegd van: bandieten, schurken, krengen, lage honden, kwade jongens, enz., hetwelk besloten is door de stichtelijke woorden: ik zal je door je d . . . . r steken! Zeer fraai voor een Hooggeleerd Heer! (Idem.) — Teissier, gebreveteerd door Z. M. den Koning, heeft in zijne musikale zaal van den bon ton te Amsterdam, de prijzen thans zoo laag gesteld, dat rijk en arm, oud en jong er met de meeste zindelijkheid en spoed het haar gesneden en gekapt kan worden. (H. B.) — De Generaals Daine en Nijpels, benevens eenige andere hoofd-officieren zijn buiten werkelijke dienst gesteld. — In Antwerpen heeft de politie huis-onderzoeking bij de zwaardvegers en messenmakers gedaan en een groot getal dolken in beslag genomen — Men denkt, dat Francis naar Botanybaai zal gezonden worden. — Te Toulon heeft een schildwacht een matroos doodgeschoten, die op zijn Qui vive! niet had geantwoord. — De hertog van Saksen-Weimar wordt te Parijs met zooveel onderscheiding behandeld, dat sommige dagbladen daarover hunne aanmerkingen maken. — De Belgische goelet Rembrandt neemt te Antwerpen eene lading bommen en geschut in, voor den Pacha van Egypte. — In Beijeren wordt thans veel voor Spanje en de Spanjaarden gebeden. — In het kantoortje van Jufvr. Olifiers modemaakster in de Gasthuisstraat te Gorinchem is een klein brandje geblust. — In het dorp Illfurth, Departement du Haut Rhin, zijn meer dan vijftig woningen, benevens het gemeentehuis en de school, door brand vernield. — De Eng. Minister Graham heeft in het Huis der Gemeenten erkend, dat meer dan 1,200,000 menschen door de kerspelen moeten onderhouden worden.

STAAT DER ISRAELITEN IN NEDERLAND, EN ONPARTIJDIG OVERZIGT OP DERZELVER HOOFD-COMMISSIE.

Na al hetgeen er sedert eenigen tijd geschreven en voorgevallen is, zie ik met leedwezen dat, toen ik eenige maanden geleden de pen opvatte, tegen hetgeen in het *Handelsblad* van den 18. October ll. van wege den heer Hertzveld aangekondigd werd, ik mij in de gedachte van dezen heer niet vergistte. Het bevestigt zich thans, dat *hy*, het werktuig is der zoogenaamde hervormingsvrienden; en hetgeen vroeger nog een twijfel was, of deze door eene hoogere magt zouden ondersteund worden, is nu eene zekerheid geworden. De Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten binnen dit rijk was, wel is waar, nimmer onfeilbaar in hare handelingen, en verwierf niet altoos de achting der godvruchtige Israëliten: maar zij wist toch, in alle tijden, nog een zeker standpunt te houden, dat haar voor openbare aanvallen veilig stelde. Hiervan echter is zij geheel afgetreden en de Hoofd-Commissie ontziet zich nu niet meer, om aan het het hoofd der ondenkende partij alle pogingen in het werk te stellen en te ondersteunen, die tot den ondergang van den joodschen godsdienst leiden moeten. Even verachtelijk als het eerste schrijven van den Hr. Hertzveld aan de H. C., in de oogen van ieder opregten Jood was, even zoo ook was de aanschrijving van deze, aan alle Israëlitische gemeenten, binnen dit rijk. Ja, met verbazing en verfoeijing zagen alle godsdienstige Israëliten neder op den brief van 23 December ll., waarin de H. C. zich niet ontzien heeft, om te zeggen, dat *zy* vermeent, dat er middelen behooren beraamd te worden, om te bewerken, dat de godsdienstuitoefening op eene meer plegtige wijze wordt verrigt, en verbeteringen verlangt, waardoor alle aanstootelijkheden weggeruimd worden. Ook spreekt zij daarin van ingeslopen misbruiken. En nu vraag ik de H. C. welke de misbruiken zijn, waarover zij zich beklaagt; welke de verbeteringen die onze godsdienstuitoefening noodig, en welke aanstootelijkheden de H. C. wil weg ruimen? waarop ieder waar Israëliet antwoorden moet: geene. Maar de H. C. ook wil geene verbeteringen, zij wil geene godsdienst, zij wil slechts met den geest des tijds mede werken: en dit kan de Jood, in de uitvoering van zijne *godsdienst*, niet doen. Getuige hiervoor de hooggeachte brief van wijlen den WelEerwaarden en geleerden Opper-Rabijn der Ned. Israëlitische Hoofd-Sijnagoge alhier, destijds, aan den Minister van Eeredienst gerigt, waarin hij, ten slotte verzocht, dat alle bemoeijingen van wege de H. C. met de godsdienst, gestaakt zullen worden. Eere ook, ten deze, aan den WelEerwaarden heer Opper-Rabijn der Hoofd Sijnagoge te Leeuwarden, die ook dadelijk de aanschrijving der H. C. der verachting prijs gaf en zich, aan het hoofd van den grooten kerkeraad zijner gemeente, schriftelijk tot den Minister wendde, met kennisgeving, dat zij de bemoeijingen der H. C. te deze niet erkenden. Met dit alles nogtans schijnt de H. C. nog niet voldaan te zijn en wil alsnog van den door haar gebaanden weg niet terug keeren, hetgeen zij bewijst, door de rondzending van hare zijde, aan alle Israëlitische kerkbesturen, van het onlangs uitgekomen geschrift van den Hr. Hertzveld. De daarin voorkomende nietige veranderingen dragen zoo wel, door hare verkeerd en op eene leugenachtige wijze uitgelegde aanhalingen, als door de voorafgaande hoogmoedige taal (die geenszins aan eenen herder of predikant past) voor elken vromen Jood, de klaarste blijken, dat men hierdoor niet de godsdienst veranderen maar wel dezelve ondermijnen wil. De Hr. Hertzveld schijnt, even als hij zijnen persoon, naar den hedendaagschen tijd veranderd heeft, ook zoo voor zijne geloofsgenooten de godsdienst hunner voorouders te willen veranderen. Maar dit gaat niet zoo ligt door: men kan zich zelven wel den baard afscheren en eene nieuwe kleederdragt aannemen, maar de Goddelijke wet, aan het volk Israëls gegeven en die *in alle opzigten* nog van kracht is en bestaat, kan of zal door Hertzveld of zijne aanhangers, of wel door de H. C. niet veranderd worden. En hiermede willen wij alle verdere beoordeeling over de Herzveldsche partij staken. Aan de H. C. nogtans, zullen wij nog eenmaal te rade geven, of het niet beter ware van den door hen ingeslagen weg af te gaan en hunne vervolgingen, tegen de Godsdienstige Israëliten niet verder te doen voortduren. Want wat toch kan hun inzigt, wat hunne uitkomst, wat hun loon wezen? Wij gelooven volgaarne, dat zij verkeerd ingelicht zijn en door eene bedriegelijke drijfveer aangespoord worden. Willen zij de opvoeding der jeugd, de maatschappelijke zeden, de landtaal, het welzijn der zamenleving bevorderen, dit is zeker vroeger ook het doel dier commissie geweest. En zij zullen ons toch niet voorwerpen, dat zij dit nu beter inzien, dat *zy* kundiger zijn en meer doorzigt hebben, dan hunne voorgangers. Dit toch zou te veel zelfsverbeelding van hunne zijde wezen; de H. C. kan toch niet voorgeven tegenwoordig meer geleerdheid, in zich, te bevatten, dan gedurende den tijd, toen zij den geleerden en beroemden referendaris Asser tot medelid en voorzitter had: hij, die gedurende zoo vele jaren genoegzaam het geheel regterlijk wezen binnen dit rijk bestuurde, hij, die de regterhand van den voormaligen Minister van Justicie was en die grootendeels werkzaam geweest is, aan de vervaardiging van het Nederlandsche wetboek. En schijnt het, dat men, sedert zijnen dood, eenen [illegible] anderen weg inslaat: men heeft, sedert dien tijd, [illegible] banden losgemaakt, en wil de persoonlijke gevoelens [illegible] sommige leden der H. C. die welligt, door hunne medeleden zelven niet onderscheiden en in een verkeerd oog aanschouwd worden, de menigte opdringen. Op eene gelijke wijze echter, handelt geen verstandig, geen [illegible] man: bedenkt dit gij leden der H. C., gij, die [illegible] bij al uwe handelingen (al waren dezelve eens regtvaardig of goed) bedaardheid en opregtheid aan dag legdet; laat u thans niet, door dwaalbegrippen, [illegible] lokken, of door huicheling bedriegen. Tracht niet, [illegible] geloofsbroeders datgeen te ontnemen, wat gij hen nie[illegible] zoudt kunnen terug geven; laat aan uw geweten de k[illegible] niet drukken, dat eens anderen bezwaard te hebben. [illegible] ziet toch dat niet *ik alleen* alzoo beoordeel: de [illegible] noemde brief van wijlen onzen eerwaardigen Opper-Ra[illegible] die van de Hoofd-Sijnagoge te Leeuwarden, en eind[illegible] (zal ik het zeggen) de brief van den grooten ker[illegible] der Ned. Portugesche Israëlitische Hoofd-Sijnagoge te [illegible] sterdam, zeer onlangs, tot den Minister van Eere[illegible] gerigt, houdende verzoek, namens de gemeente, om [illegible] ontslagen te zijn van alle de bemoeijingen der H. C. [illegible] weder hunne zoo lang onthoudene regten terug te beko[illegible] toonen genoeg aan, dat velen, ja zeer velen zich, [illegible] regt, beklagen en ontevreden zijn. En zult gij [illegible] dit alles, nog weigerachtig blijven, om aan de stem [illegible] regtvaardigheid gehoor te geven, en u laten weg[illegible] door eene hoop vrijdenkers, die, niet alleen zelve [illegible] alle godsdienst ontbloot, maar wier vorderingen slecht[illegible] onbillijkheid gegrond zijn. Want wie zijn, vragen w[illegible] in ernst en op uw geweten af, de personen die [illegible] opdoen, om de godsdienst of deszelfs uitoefening te [illegible] veranderen en verbeteren? Immers geene als godsdie[illegible] of godgeleerde bekende mannen, maar wel alle [illegible] menschen die bijna nooit in de Sijnagoge verschijnen, [illegible] alleen onkundig in den talmud en deszelfs commenta[illegible] maar zelfs welligt geheel onbekend, met de m[illegible] Joodsche gebeden zijn, en die de hebreeuwsche taal [illegible] alleen niet verstaan, maar misschien naauwelijks [illegible] kunnen. Daarenboven zouden *zy* ons de godsdienst [illegible] voorschrijven, die dezelve met voeten trappen [illegible] het openbaar verzaken. Hunne onbillijke en ongeg[illegible] grieven op te noemen en te wederleggen is hier de [illegible] en tijd niet voor; hunne laster en logentaal te beantwo[illegible] ons doel niet, en verre beneden ons des te meer, o[illegible] het, in eenen pennenstrijd over de godsdienst te k[illegible] maar alleen vragen wij, aan ieder weldenkend me[illegible] om het even van welk geloof: of de Jood, die openlijk [illegible] sabbat en feestdagen ontheiligt, door op lands bure[illegible] voor de regtbanken en elders, op die dagen, te schrij[illegible] of hij, die, openlijk in zijnen winkel, handelt en verko[illegible] schrijft en geld ontvangt, of wel, op die dagen, [illegible] openbare wegen en straten in rijtuigen of te paard [illegible] en met eene rookende cigaar in de mond in koffijh[illegible] en elders te zien is, terwijl de vrome Israëliet zijne ge[illegible] in de Sijnagoge uitstort en den sabbat heiligt, zijne g[illegible] genooten, de wet, en de uitoefening van zijnen godsdie[illegible] moet voorschrijven. Ja, wij schamen ons niet, met ver[illegible] ting nederziende, op het bespottelijk licht, waarin ee[illegible] nietsbeduidende, doch in hunne eigene oogen zeer gele[illegible] en verlichte Joden, de meerderheid der Israëliten, [illegible] aan hunnen godsdienst gehecht zijn en hiervan, in [illegible] opzigt, willen afwijken, trachten te stellen, aan [illegible] van welke gezindheid, hij ook zij, zelfs aan de besch[illegible] wereld, tot eenige verantwoording te zeggen, dat, eve[illegible] als wij, den vrijdenkenden Jood, beletten kunnen, te [illegible] en laten, wat hij wil, de kerk al of niet te bezoe[illegible] in openbare plaatsen en gezelschappen te eten of drin[illegible] hetgeen ieder weet, dat, voor de Israëliten, verbode[illegible] den sabbat en feestdagen niet te houden, en meer di[illegible] lijke, even zoo min ook wij, door deze dwalende e[illegible] edele menschen, ons de wet willen of zullen laten [illegible] schrijven. En mogt het nu een dier personen nog [illegible] welgevallig wezen, om tegen mij of mijne gevoelens [illegible] te nemen, door scheld- of schimpwoorden hierteg[illegible] het licht te doen verschijnen, dan kan hij dit onge[illegible] doen, vermits ik reeds vooruit alle tegenbeantwoo[illegible] van mijne zijde ontzeg, dewijl mijne bedoeling niet is [illegible] langs dien weg eenige twist aan te knoopen, ma[illegible] alleen wil trachten nog eenigen invloed te verwerven, [illegible] waar zulks waarschijnlijk en mogelijk is.

Ik zeg hierbij de onpartijdige Redactie van dit [illegible] dank, voor de plaatsing mijner toegezonden stu[illegible] de H. C. ten slotte toeroepende: « keert terug va[illegible] « verkeerde handelingen, zoo gij het ons niet tot [illegible] « duren pligt wilt maken, om bij het gouvernem[illegible] « te houden op uwe ontbinding, of ten minste [illegible] « eindigen van alle ondoelmatige bemoeijingen."

's Gravenhage, Junij 1842. J. D. [illegible]

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 28 Junij. Sedert den 25 dezer zij[illegible] reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Nationaal, J. Ruu ds, Rio Janeiro, koffij; Artemi[illegible] Gring en, Batavia, rijst en koffij; The two sisters, T. [illegible] C. . . ., verfhout; Espalate, R. Sprout, Cowes, suiker; [illegible] heden, J. Lyth, Marseille, stukgoed; Triton, G. George, [illegible] mingo, koffij; Wilhelmina, J. Thompson, Rio Janeiro; [illegible] Henriette Johanna, A. Kreutz, Livorno, marmer.

Voor Gend bestemd:

Ilsida, W. J. Cabi, Havanna, suiker; Jantina, J. J. [illegible] Bordeaux, wijn.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van dez[illegible] naar zee gezeild:

Friederika, J. P. Voss, Amalia, H. E. M. van Selon, [illegible] ballast, Oostzee; Roelfina, J. K. Bolhuis, stukgoed, B[illegible]

MIDDELBURG, den 27. Junij. Gisteren is ter reede [illegible] viveerd het schip Mercurius, kapitein J. Kooger, van [illegible] voor deze stad, met koffij, suiker, indigo, tin en bind[illegible]

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN